

**Romantika
je iz groba
vstala**

Herman
Vogel

1. Začne se, kot se začeti mora: bil sem ...

Dežela ni prikrila svojega sovraštva,
ko sem ji stopil na močvirno dlan.
Bilo je sonce, da bi se urezal,
in bil je mraz, da bi skopnel.
Vojščaki so odhajali na jug,
pogum v kosteh jih je vihtel na konje.
In prazno je bilo, da bi kričal,
pa kaj ko jutri bo za vse prepozno.

2. Čez dvajset tisoč let mogoče ...

Tu se je utrgal plaz. Tu je ledenik odnesel
življenje mojega pradedi. Tu je bilo prgišče
črne zemlje, pripravljene za rodno misel.
Belijo se skale, njihova zlomljena rebra.
Trava je tu spomin v grmadi ledu.
Jaz sem tu tisoča varianta prvotne zamisli.
Vse je narobe, vse se je obrnilo drugače.
Vse je tu po moji volji.